

De impact van geld op ons voedselsysteem

Door: Susanne de Boer

Huisgenoot Daan, tevens echtgenoot, houdt nogal van science fiction en ik ontkom er niet aan om soms een film mee te kijken. Ondanks mijn weerstand moet ik bekennen dat ik uit deze categorie van Interstellar, Avatar en Elysium een boodschap destilleer die ik verrassend treffend vind. De mens is deze kwetsbare planeet aan het verwoesten en kennelijk is er op een gegeven moment geen andere uitweg dan deze in te ruilen voor een andere.

Op deze planeet zet ik over zo'n twee maanden een nieuw mens. Niet zonder zorg. Want zijn wij in staat om het verwoestende systeem dat wij allen zelf samen hebben gecreëerd, te keren? Hoe zeker is de wereld waarin mijn dochter straks leeft van haar voedsel?

De lezing van Herman Wijffels, mijn oude baas bij Rabo, had over geld moeten gaan. Maar over geld ging het niet zozeer. Het ging daarentegen over de transitie die wij mensen genoodzaakt zijn te maken naar een circulair systeem. Met name met ons voedsel en met name regionaal georganiseerd. Leven in harmonie met de natuurlijke processen, in plaats van ten koste van. Opdat wij als soort mogen voortbestaan.

Gelukkig maar dat het niet over geld ging. Geld -de hang daarnaar- verklaart weliswaar waartoe het voedselsysteem is geworden, maar geld als onderwerp an sich helpt ons geen millimeter verder in nadenken over waar het naartoe moet. Dat begint bij iets heel anders. Het komt er namelijk op neer dat we van binnenuit een nieuwe wereld gaan bouwen. Om te voorkomen dat we te zijner tijd moeten vluchten naar Elysium. Het nieuwe voedselsysteem, dat zijn wijzelf. Het klinkt stichtelijk, zoals Wijffels, maar een betere wereld begint toch echt bij onszelf. En is dichterbij dan we denken.

Ook Daan en ik kiezen ervoor om het voedselsysteem waartoe we wél willen behoren, zelf te creëren. Een vingertje wijzen naar de grote boze giganten helpt ons niet verder. Liever kopen we onze dagelijkse boodschappen in bij producenten die we kennen en die we vertrouwen in hun manier van omgaan met de natuur. Groenten uit de kas van Reggy van de Warmonderhof. Of van de akkers van Krispijn den van Dries en Michiel Engel Vos. Appelen van Wil en Lisan Sturkenboom. Geitenzuivel van Piet Stolp. Noten en zaden van Katja en Dennis Bastiani. Chocolade van Rodney en Enver. Mensen en producten waarin wij geloven.

Ingewikkeld, ten opzichte van Albert Heijns gemak? Juist een verrijking. Gemakkelijk voedsel is armoe. Bovendien: waar hebben we het over? Naast dat we alleen al in deze zaal tot een heel netwerk van producenten en consumenten komen, zijn er in ons midden ook genoeg experts in logistiek en ict waarmee we ons nieuwe voedselsysteem zelfs slimmer en efficiënter kunnen maken dan het huidige. Kom maar door met nog meer coöperatieve zuiderMRKTen, Marqten, Foodcoops en Willems en Drezen. Kom maar door, criticasters in de Rode Hoed. Bouw zélf aan een nieuw voedselsysteem.

Ons voedsel gaat over vertrouwen. Nabijheid. Over relaties. Het gaat niet over geld. Het gaat erom dat wij allemaal zo'n zeven keer per dag een keuze kunnen maken voor het systeem waartoe wij willen behoren. Waarin wij geloven.

Het nieuwe voedselsysteem, op deze planeet, dat zijn wij. Met ons geld.